

Samuel og stjernen

For mange år siden i gamledager, langt, langt borte, uttalte en Guds mann ved navn Samuel en profeti.

Og selv om det er om fem år, og selv om det er langt borte, vil solen gå ned og natten begynne, men den vil være like lys som dagen.”

Folk fryste og trampet med føttene. De sa at det ikke ville komme noen Kristus. De kastet steinene sine. Pilene deres fløy. De bommet på ham, alle sammen.

Han fortalte folket mange ting om Frelserens fødsel. Han talte til dem om Jesus Kristus og at han skulle komme til jorden.

Folket hørte ikke etter. De var fulle av tvil i hjertet. Så de tok Samuel med til byporten og kastet ham ut.

De trofaste ventet, åndeløst, i håp om å få se – stjernen, lyset, løftene, langt mer dyrebare enn gull.

Fem år senere, i Betlehem, lå Kristus i en krybbe i en stall. De så lyset og visste at han hadde kommet, deres Frelser, alles Herre.

Men Samuel ville ikke gi opp. Han måtte fortelle dem det. Han klatret opp på bymuren og ropte til menneskene nedenfor.

“Om bare fem år vil Herren komme, en stjerneklar natt, for å frelse menneskeheten fra alle deres synder og gi verden sitt lys.

Og slik det alltid er når profeter er så frimodige, oppfyller Herren sine løfter, som Samuels for så lenge siden. ●

Du kan se denne videoen på bit.ly/3cz7F2j. Eller du kan lese beretningen i Helaman 13-15; 3 Nephi 1:13-15, 21.

